

BULETINUL AGRICOL

AL CAMEREI DE AGRICULTURĂ A JUDEȚULUI ARAD

STRADA GH. POPA No. 4.

Apare la 1 și 15 a lunel.

Redacția și Administrația:
Arad, Str. Gh. Popa No. 4.
Palatul Domeniilor

Redactor responsabil:
Ing. Agr. Insp. NICOLAE POPESCU
Secretarul Camerei de Agricultură

Abonamente:
Pentru județul Arad pe un an Lei 50.--
Pentru alte județe pe un an. „ 200.--

Cursiștii pot abona Buletinul Camerei cu 30 Lei pe an.

CUPRINSUL:

1. 1933—1934.	1	11. Propuneri pentru îndrumarea creșterii cailor.	11
2. Apel către specialiști din județ.	2	12. Adresa Ministerului către Serviciul Agricol.	13
3. Cursiștii pot abona Buletinul Camerei cu 30 Lei pe an.	2	13. Ce trebuie făcut pentru ca găinele să ouă și iarna	13
4. Către Primărele, Comune etc.	2	14. Aviz referitor la grâu de primăvară.	15
5. Agricultori săteni și orașeni.	3	15. Către toate Primăriile comunale și Compose-soratele Urbariale în întreg județul.	15
6. Stațiunea de ameliorarea grâului Odvoș.	3	Pagina stuparului:	
7. Despre porumb.	7	16. Insușirile individuale ale stupilor.	16
8. Timpul sămănatului.	8	17. Apicultori.	16
9. Îngrijirea sămănaturilor în timpul iernii	9		
10. Lucrările gospodarului bun în luna Ianuarie.	10		

1933-1934.

de Ing. Agr. Insp. N. Popescu

A trecut și anul 1933, — dar criza economică și financiară mondială tot ne-a mai rămas ca moștenire pentru anul următor, adică pentru 1934.

Toate țările agricole din lume, se plâng din cauza prețurilor scăzute și în deosebi că nici pe lângă aceste prețuri imposibile nu-și pot afla cumpărători pentru produsele lor. În schimb țările industriale, în loc să-și protejeze industria pe care s'au bazat înainte de război, jertfesc capital enorm și muncă pentru dezvoltarea agriculturii proprii, an de an mândrindu-se conducătorii cu progresele ce au putut realiza în detrimentul importului din statele agricole, care l-au restrâns la minim. Ceva mai mult. Nici acest minim de import nu garantează a și-l acoperi din surplusul oferit de țările agricole Europene, cari în totdeauna au fost credincioase cumpărătoare a produselor lor industriale, ci se aprovizionează din statele de peste Atlantic, din America, care are și industrie proprie pe lângă agricultură, astfel că foarte rar își cheltuie banul său pentru produsele de pe continentul nostru.

Și vezi Doamne, cum după toate acestea să miră conducătorii țărilor industriale că, articolele și fabricatele lor rămân nevândute că, fabricile rând pe rând declară faliment, închizându-și porțile și că, din zi în zi crește numărul șomerilor (lucrători fără lucru).

Între astfel de împrejurări toate semnele arată că pe lângă toate conferințele internaționale agricole — cu oratori de prima calitate, cu oameni de știință excelentă dela catedrele celor mai renumite universități, cu oameni de stat cu renume mondial, — lucrurile nu se vor schimba în curând spre bine pentru noi agricultorii. Multe planuri mărețe s-au născut dar ca pretutindeni: neînțelegerea și ura a nimicit aprobarea și aplicarea lor și, decât să aducă toți cu toții jertfe pentru întreaga omenire, mai bine lasă să meargă lumea spre prăpastie.

Dar să-i lăsăm pe cei mari, dorindu-le pe anul 1934 mai mult noroc la lucrările încredințate lor, pentru îndreptare și, să ne ocupăm de treburile noastre ale județului nostru.

Ce privește munca depusă de Camera de Agricultură în anul 1933, a fost apreciată de întreaga țară în frunte cu fostul Ministru de Agricultură Dl. Dr. Voicu Nițescu, care și-a manifestat recunoștința sa în nenumărate rânduri, iar locuitorii județului nostru începând dela cei din cel mai mic sat până la capitala județului, recunosc — cu puțina excepție a celor conduși de ură politică sau personală — că ne-am îndeplinit între împrejurările și mijloacele date, imparțial, sânguincioși și cinstit munca, pentru binele populațiunii noastre.

Anul 1934, ne va găsi gata la continuarea muncii rodnică pentru îndrumarea, sprijinirea, apărarea agri-

culturei și a luminării agricultorilor noștri; dar ca conducător tehnic al acestei frumoase instituțiuni profesionale alor 85% locuitori ai acestui județ, aș dori după 7 ani de muncă, să văd și să simt și eu odată o muncă însuflețită, frățească între tot ce este românesc, fără considerare la colorit politic și confesiune.

Alături de Cameră, într-o colaborare cât mai strânsă, atât Prefectura Județului, și organele ei subalterne, biserica, școala cât și toate instituțiunile de stat și județ, vor izbuti ca prin puterile unite să realizeze un progres într'adevăr îmbucurător pentru prosperarea agriculturii și prin acesta la îmbunătățirea stării financiare și culturale a populațiunii.

Apel.

Camera de Agricultură a județului, în dorința de a desvolta interes viu între agricultori față de diferitele probleme vitale ce sunt de actualitate în viața agricolă, roagă stăruitor pe toți D-nii specialiști: Ingineri Agronomi, Ingineri Silvici, Medici veterinari, etc. să binevoiască a participa și dănsii la redactarea buletinului nostru cu lucrări ce vor crede de bine și folositoare agriculturii și ramurei ce-i aparțin.

Cu plăcere rezervăm una sau două coloane sau pagini întregi pentru fiecare ramură, căci am dori ca agricultorul nostru să-și afle în buletin răspunsul cuvenit și pe cât posibil intensiv, pentru orice chestiune ce-l interesează de aproape, în vederea raționalizării gospodăriei sale. Lucrările trebuiesc scrise în limbaj popular și pe înțelesul, agricultorilor.

Cursiștii pot abona Buletinul Camerei cu Lei 30 pe an.

Camera de Agricultură a Județului Arad, dorește ca începând dela 1 Ianuarie 1934 Buletinul Camerei să se expedieze și cursiștilor cari au primit certificatul de frecventarea cursurilor (agricultorii cari au fost regulat la curs și au primit certificatul de participare) agricole aranjate de ea în decursul anilor 1927—1933.

Dat fiindcă fondurile reduse ce are la dispozițiune, nu-i permit a tipări și expedia în mod gratuit Buletinul la adresa tuturor, a adus hotărârea ca să reducă taxa de abonament pentru cursiști dela 50 Lei la 30 Lei pe an, plătit înaintea.

Abonamentele se primesc în bani gata sau în timbre postale, dar numai în cazul, când în scrisoare sau pe mandat va indica și numărul certificatului ce-l are dela noi.

Către Primpretrate, Primăriile comunale, Composesoratele Urbare, Case Culturale, Oficii parohiale, Directorii Școalelor primare de Stat precum și Oficii Promotoriale din întreg județul.

Vi-se aduce la cunoștință, că Camera de Agricultură Vă expediază la adresa Dvs. și în viitor în mod gratuit Buletinul ei agricol, în schimbul căruia o singură dorință are numai fața de Dvs. și anume: să aveți bunăvoința a stărui ca poveștele de tolos ce vor apare în coloanele acestei reviste să fie răspândite în cercuri cât mai largi din jurul Dvs. și în special între plugarii din sat, cărora le pot servi de mare folos pentru ramurile agricole cu care se ocupă în gospodăriile lor.

Aviz pentru crescătorii de vite.

În depzaitul Camerei de Agricultură a Jud. Arad se află de vânzare *făină de oase* (calciumcarbonat) cu prețul de Lei 3.50 kilogramul și *praf de var* (calciumcarbonat) cu prețul de Lei 2.50 kilogramul.

Se atrage atențiunea agricultorilor că este foarte importantă la hrănirea în grajd cu nutreț uscat — în deosebi *la animale tinere și la cele fătătoare* — să se completeze rația zilnică cu praf de var și făină de oase strict necesare pentru formarea bună a oaselor.

Trebuința pe zi pentru o vită mare de 500 kgr. greutate vie este: praf de var 50 grame, făină de oase 25 grame.

Agricultori săteni și orășeni.

Vă aducem la cunoștință, că orele de primire, adică orele în care se primește publicul în biroul Camerei, sunt fixate dela 8—14 înainte de masă și 16—18 după masă în fiecare zi de Marți și Vineri a săptămânei.

În celelalte zile ale săptămânei în biroul Camerei timpul oarelor oficiale este rezervat pentru lucrările interne, căci altcum e greu de închipuit ca pe lângă

deslușirile ce se dau, să fie și lucrările de birou în regulă și la zi.

Asfel în zilele de Marți și Vineri, fiecare interesat poate primi personal deslușirile de care are nevoie în orice chestiune de agricultură.

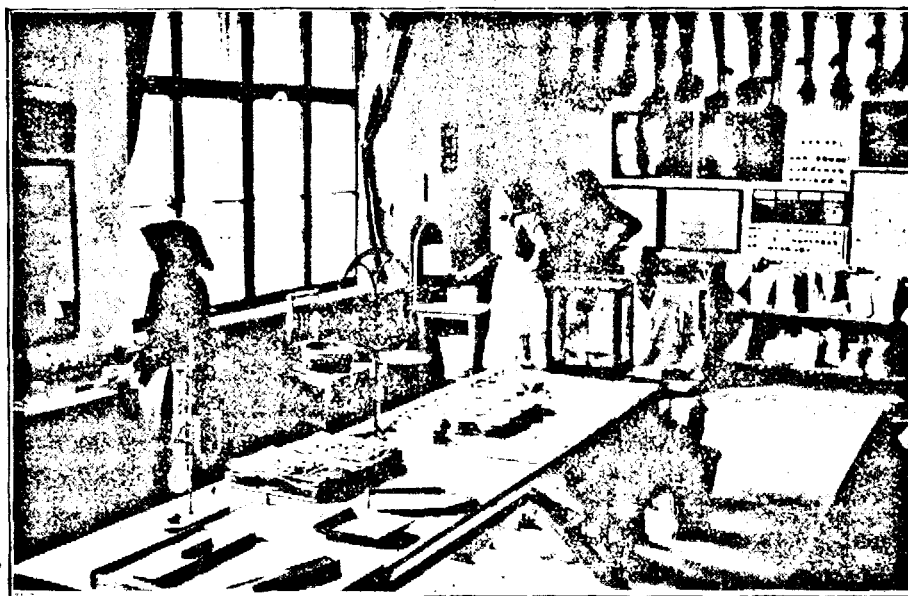
Sfaturile se pot cere și în scris printr-o corespondență sau scrisoare la celeace biroul Camerei va da răspuns fie direct prin scrisoare, ori printr-un buletin.

Stațiunea de ameliorarea grâului din Odvoș.

La cererea D-lui Dir. N. Popescu care muncește fără preget pentru ridicarea nivelului culturii plantelor în deosebi prin propagarea și răspândirea semințelor ameliorate, — voi expune cu plăcere lucrările mele de ameliorare din Odvoș. Aceasta o fac cu atât mai bucuros, cu cât mă simt obligat și față de agricultorii noștri, fără a căror interes și încredere lucrările mele n-ar fi fost încununate de succes. La noi în România nu sunt moșii mari, pe cari ar fi rentabil a se ocupa cu ameliorarea plantelor numai pentru trebuințele proprii.

Je nutritive însă, — cum zice foarte nimerit savantul agronom Rümker — este asemănător omului sgârcit «Are destul dar cu anevoe se poate scoate ceva dela el». Clima este ceva mai umedă decât cea dela șesul județului nostru. Cantitatea medie a precipitațiilor anuale e 760 mm. (în regiunea Aradului 550 mm). Vara e mai răcoasă și mai cefoasă, iarna în urma dealurilor scutitoare e mai moderată, decât la șes.

În asemenea împrejurări, cultura e mult mai sigură. Grâului îi convine solul moșiei. În anii normali, deja înainte de a se folosi semințe ameliorate, grâul

Laboratorul Stațiunii.

Suprafața moșiei mele din Odvoș după reforma agrară este de 1191 jug. cad. (689 Ha.), din care numai 135 jug. cad. (78 Ha.) este teren arabil, în mare parte e pădure 949 jug. cad. (550 Ha.), iar restul fânață, grădini, conac și intravilan. Gospodăria este situată în plasa Radna în valea râului Mureș. Pe timpul inundației aproape toată suprafața cultivabilă este expusă revărsărilor Mureșului. Solul este un lut compact, cam greu de lucrat, care nu e sărac în substan-

a dat în medie 7—10 q la jug. cad. (12—17 q. la Ha.) Aceasta nu e o recoltă splendidă în raport cu recolta regiunilor producătoare de grâu, însă — având în vedere că cultura celorlalte cereale, ne dă o producție mai slabă, având în vedere că nici cultura porumbului nu e așa de sigură pe aceste pământuri compacte, decât pe cele ușoare ale Văii Mureșului și având în vedere că cultura plantelor industriale, cari cer mai mari spese de producție, este relativ foarte riscată

pe aceste terenuri adesea supuse inundațiilor, — totuși cultura grâului trebuie să ocupe locul întâi între plantele moșiei. Dar sunt ani când nici grâul nu reușește. După ierni lungi și geroase, — când topirea păturei groase de zăpadă primăvara ține solul în umezeală stagnantă, — se rărește vegetația și grâul rămâne pipernicit. După primăvara rece urmând fără trecere căldura mare, aceasta sau rugina — ce s'a lăjit pe plantele slab dezvoltate — cauzează sbârcirea boabelor. La fel strică recoltele și căderea în grad mare a grâului, dacă solul cultivat nu se coace timpuriu și dacă căderea s'a produs la începutul dezvoltării.

Anul 1910 a fost un an, când grâul a căzut peste tot. Urmând munca secerătorilor ce cu anevoe înaintase, am găsit o parcelă în care pentru încercare am semănat un grâu roșu și pai tare, ce a stat în pi-

manifesta prin producția mare, așa de pildă, primăvara nefavorabilă, umedă și rece din 1922 a redus recolta medie la 3 q. (5 q. la Ha.). În alți ani s'a întâmplat că grâul s'a prezentat bine, a promis recoltă mare și a dat 10—12 q (17—20.5 q. la Ha.) la jugh. dar boabele erau mici, mai mult sau mai puțin sbârcite. În sfârșit au fost cazuri, când soiul No. 3. pe lângă toată tărnia lui s'a culcat și boabele s'au strâns în mod considerabil. E drept că altă dată iarăși a dat recolte așa de mari, pe cari aci în Odvoș nu le-am avut nici odată, așa am avut pe unele holde recoltele de 17, 18 ba chiar și 19 q. la jugh. (29, 30—32.5 q. la Ha.) Aceste inegalități în recoltă se datoresc dezvoltării târzii a soiului No. 3. În anii buni acest fapt a cauzat recolte abundente, în ani slabi decădere.

Lucrările mele de ameliorare au primit un im-

Straturi cu plante elite.

cioare adecă a fost rezistent la cădere. Pe vremea aceea s'a scris mult în revistele de specialitate de ameliorarea grâului. Chestiunea m'a interesat și m'am hotărât a ameliora din acest grâu cu pai tare sau din altul un soi, care va fi mai potrivit pentru gospodăria mea, va avea pai tare, va fi mai productiv și cât se poate de rezistent față de boli. Grâul cu spic roșu n'a fost încă ameliorat, ci numai ceva mai uniform prin alegerea în masă. În toamna anului 1911 pornisem la lucru. După 6 ani în 1917 deja suprafața totală am avut-o însemănată cu grânele mele ameliorate și de atunci începând media recoltelor mele în ani normali din 7—10 (12—17) chintale la jugh. cad. s'au urcat la 9—12 q. (15.5—20.5 chintale la Ha.). Dintre soiurile mele de atunci s'a distins linia Nr. 3, prin producție mare în anii 1917 și 1918 și prin palele tari. Din cauza aceasta l-am menținut și înmulțit. Au fost însă ani, când față de primii ani s'a arătat mare regres. atunci când soiul No. 3 nu s'a putut

bold nou prin învățăturile culese în 1922. În acest an am pornit cu plante-mume noi și am condus ameliorarea mai departe pe baza experiențelor câștigate căutând un astfel de soi care — și dacă nu obține rezultate splendide — să nu arate decădere. Acum nu mi-a fost așa de importantă însușirea — pai tare — căci am constatat, că aci în Odvoș grâul cu cel mai tare pai a căzut și s'a stricat mai mult decât cel cu pai slab, deoarece până când cel din urmă se culcă spre o singură direcție și poate fi cercetat mai ușor, până atunci cel cu pai tare, se răsucesce în stânga și în dreapta și îngreunează mult seceratul, apoi multe spice rămân acoperite, dezvoltarea fiind incompletă.

În anii după 1922 când comerțul internațional începuse a-se frezi din stagnarea de după război, un motiv nou a îndrumat ameliorarea grâului. Cu prilejul exploatării grâului și făinei, de multe ori s'a excepționat că calitatea făinurilor de după război este

mai inferioară, decât calitatea celor de înainte. Acest lucru unii l-au atribuit ameliorării grâului. E drept că selecționatorii — deși au avut soiuri de grâu de calitate superioară — în anii războiului au căutat nu mai productivitatea, căci nici comerciantul, nici morarul, brutarul sau consumatorul n'a pretins calitatea superioară. Lucrul de căpetenie era să fie pâine, calitatea ei era de ordin al doilea. A devenit însă importantă atunci, când producția a ajuns la normal. America făcea concurență și atât cumpărătorii cât și consumatorii făcuseră critică. Este adevărat, că prin ameliorare calitatea poate fi stricată, căci atât calitatea bună cât și cea rea este o însușire de soi, care se moștenește la fel cum se moștenește forma, culoarea și ritmul de dezvoltare a plantelor. În cazul când în cursul ameliorării trecem cu vederea calitatea, ușor se poate întâmpla ca soiul obținut va fi productiv, frumos la vedere, însă calitativ slab.

Dar și aceea e adevărat că numai prin ameliorare putem ajunge la un nivel de calitate, la care a

tele mai noi au combătut temeinic această părere. Astăzi știm, că soiul grâului are tot așa de mare importanță la formarea calității, ca și regiunea și mersul timpului.

Dela 1927 încoace fac regulat analize de gluten și mențin și înmulțesc numai pe acele familii de grâu la cari calitatea bună este o însușire constantă de soi. În anul 1930 încă 8 linii de grâu am răspândit ca semințe pentru semănat. De atunci din ele am omis cinci și dela 1932 nu înmulțesc decât numai trei. Linia Nr. 116 are menirea să înlocuiască pe linia No. 3. Are pai tare, este productiv, și de o calitate mai bună decât No. 3, însă având dezvoltarea lungă, o recomand numai pentru regiuni unde nu e mare pericol de gută (insolație). Insolație sau gută este pălirea și sbârcirea boabelor. Linia mea Nr. 156 s'a distins la noi mai ales în anii calzi, secetoși iar în 1932 și 1933 n'a rezistat așa de bine la rugină, ca soiul Odvoș 241 și B. 1201. Invers în provinciile de răsărit ale țării, în Moldova și în Basarabia, unde de 4 ani

Insemnarea elitelor.

ajuns în anii de după războiu grâul de pildă din Canada. Deoarece dacă înadins lucrăm pentru calitate, atunci soiul nostru va conține numai indivizi de calitate superioară cu cari nu va putea concura soiul comun (neameliorat) care este un amestec de indivizi buni și slabi.

Cunoscând toate aceste, în 1927 am început studiile mele de examinare asupra calității grâului ca pe viitor în mod conștient și înzestrat cu cunoștințele speciale să pot lucra și în aceasta direcție. Până acum examinările de calitate nu prea au interesat pe amelioratori. Numai laboratoarele chimice, morile mari și fabricile de pâine au făcut în mod sistematic analize de gluten. După părerea generală din trecut, calitatea superioară de grâu este produsă de regiunea bună și de timpul favorabil, iar soiul puțin impoartă. Experien-

este experimentat în regiunile secetoase și calde soiul Nr. 156 a corespuns foarte bine.

În județul nostru și în cele mai multe regiuni ale Aradului dintre grânele Odvoș soiul meu Nr. 241 s'a dovedit, în privința producției, ca cel mai sigur. Acesta este un soi mai puțin pretențios, cu spike mici, bun pentru împrejurări extensive. Paiul lui este slab, în pământuri bogate adesea ori cade, deși de obicei și căzut ne dă recolte bune, totuși e mai potrivit pentru pământ mai slab. Având coacere timpurie, produce boabe grele, de calitate superioară și în terenuri jos situate, umede, unde soiurile târzii nu ne dau decât pae multe și boabe sbârcite. Tocmai din acest motiv, este foarte potrivit pentru facerea însemnărilor întârziate în luna Nov. Soiul acesta în 1932, — anul dezastruos prin atacul mare de rugină,

— a fost preferat la noi și în Ardeal când sa distins ca soi foarte rezistent față de rugină neagră. Așa de pildă la Șofronea (Ferma Purgly) a dat pe 27. jugh. o medie de 1583 kgr. boabe, (2760 kgr. la Ha.) din care 80% au fost de calitatea I., bune pentru semănță. Aproape toți cultivatorii acestui soi amintesc pa-ul slab din care cauză holdele semănate cu acest soi, de multe ori nu se prezintă bine și îngrijoresc plugarii. În treeratul în majoritatea cazurilor, ne aduce surprinderi plăcute, căci acest grâu ne dă boabe frumoase și bune și în acei ani, când soiurile mai târzii — cum a fost și Odvoș No. 3 — cu toate că se prezintă bine — au dat producție mai puțină și mai slabă.

Soiurile mele de grâu, ce sunt astăzi în circulație, sunt linii pure, alese din amestecul de grâu comun, neameliorat. Anul viitor în 1934, voi pune în circulație un nou soi, *Odvoș No. 1015*, care este sporul unei linii alese dintr'un soi deja ameliorat din No. 3118 cu caractere cu totul deosebite de linia mamă; *Odvoș No. 1015* este și mai timpuriu decât O. 241. cu pai tare și gluten excelent. Boabele lui scurte, late și roșii, sunt asemănătoare cu B. 118 care este bine cunoscut cetitorilor buletinului. În 1932 a dat recolta bună, viitorul va arăta dacă va putea îndeplini așteptările legate de el.

Etapa cea mai nouă a lucrărilor mele de ameliorare este încrucișarea diferitelor soiuri de grâu. De la 1928 încôace am făcut mai mult decât 70 de încrucișări. Soiurile mele indigene le am încrucișat cu diferite soiuri străine, în deosebi cu soiuri de proveniență americană. Prin aceasta sper să obțin sporirea calității și valorii culturale a grâului până la gradul cel mai înalt posibil. Metoda aceasta de ameliorare este însă și mai lungă decât metoda bazată pe alegerea individuală, astfel **10 și mai mulți ani** trebuie să decurgă de la începutul lucrărilor până ce voi putea pune în circulație soiul nou, omogen, provenit din încrucișare.

La toate lucrările de ameliorare sunt ajutat de nepotul meu inginer agronom Gheorghe Lengyel, care și-a terminat studiile speciale pentru ameliorarea plantelor în 1930 în țările din Apus.

* * *

Executarea ameliorării plantelor necesită instalații, mașini și aparate multe, costisitoare. Lucrările speciale de însemnăare, secerat, treerat și examinările în laborator costă timp mult și spese și mai multe. Sub împrejurările noastre de astăzi, agricultorii nu sunt în stare să plătească așa de scump sămânța a meliorată, ca spesele specificate mai înainte, să fie

compensate. Eu numai în așa fel am putut continua lucrările de ameliorare în criza economică care a înăbușit multe eforturi, că am beneficiat de interesul înțelegător și ajutorul moral și material al Ministerului de Agricultură, al Institutului de Cercetări Agronomice al României, al Camerelor de Agricultură și în deosebi al Camerei de Agricultură a Jud. Arad. Acest ajutor a constatat nu numai în aceia că au cumpărat sămânța mea și au suportat o parte din suprapreț, adică diferența între prețul de piață și prețul sămânței ameliorate, ci și în aceia că mi-au pus la dispoziție mașini, de exemplu un selector, aparate de laborator etc. pe cari eu, — în situația mea agravată și prin dezastrele naturii (inundația Mureșului în 1932 mi-a nimicit întreaga mea recoltă) — nu mi le-aș fi putut procura. Concursul „Icarului“ mi-e foarte valoros și prin faptul, că supune soiurile mele în diferite regiuni ale țării încercărilor sistematice și garantează în mod oficial prin înscrierea în registru genealogic, valoarea soiurilor cari s'au dovedit a fi bune.

Suprafața relativ mică a terenului arabil a Stațiunii *Odvoș*, a impus ca pentru înmulțirea soiurilor ameliorate să primesc ajutorul altei exploatare agricole. Am avut norocul să obțin de la 1924 încôace colaborarea Fermei Purgly din Șofronea una dintre gospodăriile cele mai bine conduse din județul nostru. Acest fapt, este pentru stațiunea mea de ameliorare foarte valoros, pe de o parte că astfel pot pune la dispoziția agricultorilor cantități mai mari de sămânță, pe de alta, că soiurile mele pot fi încercate, sub împrejurări de sol și climă deosebite de împrejurările stațiunii mele, înainte de ce ajung pe măsură mai mare în regiuni importante la șes, cari au împrejurări asemănătoare cu Șofronea. Colaborarea aceasta este importantă, și din motivul acela că loviturile naturii (cum a fost inundația în 1932 și ar putea să fie grindină sau invazie mare de insecte) nu poate opri pe un an întreg înmulțirea și circulația semințelor ameliorate.

Tovarășii mei agricultori pot constata din cele expuse, că ameliorarea grâului nu este o excepție fericită în lumea asta de criză ce ne gravează deopotrivă pe toți. Însă se arată și pentru noi semnele înțelegerii sociale și a consimțirii umane, care ne lasă să sperăm că vom rămâne și ajunge la astfel de epocă, în care viața de astăzi plină cu sbucium și obstacole va trece pe căi mai netede și mai pline cu bucurie.

Odvoș, Decembrie 1933.

Dr. C. Konopi
Odvoș.

Despre porumb.

de N. Popescu Ing. Agr. Insp.

Ca urmare a anului ploios 1933 s'a întârziat însemănțarea și dezvoltarea, iar toamna umedă și răcoasă a împiedecat în mare parte coacerea pe deplin a porumbului. Astfel avem azi în cotărcile noastre mult porumb necopt adecă un porumb care conține încă un procent mare de apă. Porumbul prea umed nu numai că este supus stricăciunii, dar și puterea lui de încolțire este redusă. Ușor de înțeles mai departe că, chiar la porumbul bine copt, gerul de 25—28 grade din zilele trecute să micșoreze capacitatea de încolțire astfel că la însemănțare să răsară foarte rar. Amin-tim cazul din anul 1929 când s'au făcut multe însemănțări a doua oară.

Este deci necesar, ca fiecare agricultor să-și examineze cu cea mai mare atențiune porumbul său destinat pentru semănță. A face probele de germinare (încolțirea) și încât semănța nu este corespunzătoare să-și procure dela Camera de Agricultură semănța necesară, de unde va primi un porumb, pe deplin copt și potrivit regiunii sale și cu putere de încolțire bună.

Ce privește procedura pentru examinarea puterii de germinație a porumbului, procedăm după cum urmează: Punem într-o farfurie sau tîpsie nisip de tot fin și în acesta împlântăm 100 boabe porumb, care le acoperim cu un strat subțire de nisip. Nisipul va fi ținut totdeauna umed și farfuria sau tîpsia se va pune la căldură, în cameră, lângă cuptor. La un porumb sănătos va răsări viguros din 100 boabe minimum 85 boabe. Încât porumbul examinat va avea o putere de încolțire mai redusă, nu este bun pentru semănță.

Camera de Agricultură face examinări de umiditate și încolțire la porumb în laboratorul său și examinează gratuit fiecărui agricultor porumbul trimis prin poștă sau prezentat în ziua de Marți și Vineri la biroul Camerei ușa 27.

Asemenea a cumpărat și va cumpăra Camera porumb de soi pentru șes cât și pentru deal cu coacere timpurie care va fi distribuit celor lipsiți. Dar să fim bine înțeleși. Camera va distribui acest porumb nu în mod gratuit ci cu un preț corespunzător și numai pentru a fi însemănțat, fiind totodată tratat cu un preparat chimic.

Fiind porumbul o plantă de mare importanță a țării și chiar și a județului nostru, găsesc de bine a publica în următoarele câteva date interesante despre porumb, cari pot fi fiecărui agricultor de folos.

Suprafața și producțiunea porumbului în Europa în anul 1925.

Suprafața în Hectare	Producțiunea în mm.	Media producției la Hectar în mm.
1. România . . . 3.930.780	41.591.467	10.6
2. Rusia Europeană 2.633.748	38 000.000	14.5

3. Jugosлавия . . . 2.071.581	37.906.647	17.9
4. Italia . . . 1.554.000	27.932.000	18.0
5. Ungaria . . . 1.074.419	22.345.481	20.8
6. Bulgaria . . . 640.015	6.559.801	10.2
7. Spania . . . 473.611	7.165.592	15.1
8. Franța . . . 345.670	5.080.990	14.7
9. Cehoslovacia 156.467	3.058.999	19.6
10. Austria . . . 60.175	1.167.720	19.4
11. Elveția . . . 1.450	45.000	31.0

Din aceste cifre, reese, că România are în Europa cea mai mare suprafață însemănțată cu porumb. Dar și un lucru trist putem constata anume, că dintre toate statele Europene, noi avem pe unitate după Bulgaria, cea mai mică producțiune.

Prinir'o alegere a soiului de semănță, îngrășarea și lucrarea bună a pământului am fi în stare să producem încă odată atîta cât producem acum.

Proporțiia între greutatea boabelor și cocenilor la un soi de porumb bun, socotind 100 kgr. porumb nesfărmat care conține:

În Octombrie	82.92 kgr. boabe și 17.08 kgr. coceni
În Noiembrie	84.93 " " " 15.07 " "
În Decembrie	85.52 " " " 14.48 " "
În Ianuarie	86.70 " " " 13.30 " "
În Februarie	87.30 " " " 12.70 " "
În Martie	88.00 " " " 12.00 " "
În Aprilie	88.30 " " " 11.10 " "

Va fi interesant ca pe baza acestor date, agricultorul să-și cântărească 100 kgr. porumb din cotarca sa și să facă proba ce proporție are porumbul său.

Media conținutului de apă a porumbului pe luna:

Octombrie	30 ⁰ / ₀
Noembrie	26 ⁰ / ₀
Decembrie	23 ⁰ / ₀
Ianuarie	22 ⁰ / ₀
Februarie	20 ⁰ / ₀
Martie	19 ⁰ / ₀
Aprilie	16 ⁰ / ₀
Mai	14—15 ⁰ / ₀

Cu cât porumbul va fi mai bine copt și timpul începând din Octombrie mai cald, uscat și cu vînt, cu atît va scade mai mult umezeala în porumb, iar cu cât va fi porumbul la cules mai necopt, iar timpul mai umed, cu atît va conține mai multă umezeală.

S'a stabilit, că porumbul cu un conținut de 16⁰/₀ umiditate este corespunzător să fie transportat pe corabie unde se varsă zeci de vagoane peste olaltă, iar pentru transportul pe C. F. R. și bun pentru măcinat corespunde cu 18—20⁰/₀ umezeală.

Camera a examinat o serie de porumburi din

punct de vedere al conținutului de umezeală. Mai jos se vede o parte din examinările făcute din care reiese că în conținutul porumbului luat de pe piața Arad în lunile Noembrie și Decembrie se află și porumb cu peste 32% apă, — deci mai mare ca cel normal

copt. Se impune deci o mare precauțiune atât în ce privește folosirea lui pentru semănță, cât și pentru alte scopuri.

Conținutul de umezeală la diverse probe de porumb examinate în *Laboratorul Camerei de Agricultură Arad*, se vede din cele de jos.

Tablou de examinările diverselor probe de porumb cu specificarea conținutului de apă

In luna Noembrie:

No. probei	DATA		Comuna	Plasa	%
	Lunei	Ziua			
31	Oct.	8	Arad	Arad	28.3
32	"	15	"	"	29.5
33	Nov.	6	"	"	30.
34	"	15	"	"	27.5
35	"	16	"	"	33 —
36	"	16	Decebal	Aradul-nou	30.7
37	"	17	Arad	Arad	25.3
38	"	18	Decebal	Aradul-nou	32.2
39	"	23	Felnac	"	26.3
40	"	26	Secusigiu	"	26.8
41	"	"	Sân Petru	"	27. —
42	"	27	Falnic	"	28.3
43	"	28	Curtici	Aradul-nou	23. —
44	"	"	"	"	30.7

In luna Decembrie:

No. probei	DATA		Comuna	Plasa	%
	Lunei	Ziua			
45	Dec.	2	Curtici	Aradul-nou	32. —
46	"	"	Sân Petru	"	27.3
47	"	"	Curtici	Aradul-nou	28. —
48	"	8	Arad-Gelin.	Arad	25.5
49	"	"	Arad	"	24.7
50	"	9	Sfta-Ana	Sfta Ana	23.2
51	"	"	Curtici	Aradul-nou	23.5
52	"	"	Arad	"	29. —
53	"	10	Variaș	Pecica	27.2
54	"	13	Chinesiu	"	23.8
16	"	15	Panatul-nou	Șiria	22.60
11	"	"	Pecica	Pecica	24.50
15	"	"	Glogovaț	Aradul-nou	24.40
19	"	"	"	"	24.50
21	"	"	Pecica	Pecica	23.30
22	"	"	"	"	25.30
23	"	"	Panatul-nou	Șiria	24.40
24	"	"	"	"	25.20
25	"	"	Pecica	Pecica	22.20
26	"	"	Colonia Iratoșul	"	20.50

Agricultori!

Inscrieți-vă la Cursurile agricole.

Timpul semănatului.

Epoca la care se face însemnarea, are o mare influență asupra cantității și calității producției și de aceea este bine a-se cunoaște factorii mai principali cari trebuie ținuti în seamă la alegerea epocii celei mai favorabile. Însemnările de primăvară la noi se fac în răstimp de mai multe săptămâni. Date fixe nu se pot determina. Factorii cari trebuie să ne conducă în alegerea timpului celui mai potrivit diferitelor semănături sunt:

1. Căldura ambiantă, adică temperatura aerului și temperatura solului, influențează foarte mult asupra germinației care nu poate avea loc când aceasta temperatură scade sub un minimum sau când trece peste un maximum.

Timpul însemnărilor de primăvară (evitând determinarea după calendar) îl împărțim după căldura cerută de plante în trei diferite epoci:

I. Semănatul timpuriu, având căldura medie de $3\frac{1}{2}$ —9° Celsius.

1. Secară, grâu, orz, ovăș de primăvară.
2. Mazăre, mazărice.
3. Lucerna, trifoi roșu.

4. Căneapă, in, rapiță de primăvară.
5. Mac, bob.

II. Semănatul în timp potrivit, având căldura medie de 9—12° Celsius.

1. Morcovi, sfeclă de nutreț și de zahăr.
2. Morcovi.
3. Linte.
4. Lupin pentru îngrășare verde.
5. Cartofi.

III. Semănatul târziu, având căldura medie de 12—18° Celsius.

1. Porumb.
2. Floarea soarelui.
3. Fasole.
4. Meiu, tutun.
5. Dovleci, pepeni și castraveți.

Cea mai mare importanță o are temperatura pentru semănăturile de primăvară, cari nu se pot face până ce pământul nu a dobândit cel puțin temperatura minimă la care poate începe germinația. Dacă se aruncă semănța în pământ înainte ca acesta să se fi încălzit — indeajuns, atunci germinația neputându-se face

sămințele rămân expuse a se putrezi sau a fi mâncate de insecte și în cazul cel mai bun nu vor putea produce decât plante pipernicite și deci recolte slabe.

Semănatul nu trebuie însă amânat prea târziu în primăvară. Practica a dovedit că, deși germinația se face mai încet *când semănatul are loc mai de timpuriu*, totuși *se obțin recolte mai abundente* decât atunci când se seamănă mai târziu cu toate că în acest din urmă caz germinația se face mai repede.

Aceasta își găsește explicația și în faptul că producția plantelor depinde foarte mult de cantitatea to-

tală de căldură și de lumină ce planta are la dispoziție în perioada de vegetație. Prin urmare, cu cât semănatul se face mai târziu, cu atât se reduce timpul în care plantele se pot folosi de aceste elemente și deci cu atât recolta este mai slabă.

Plantele deja prinse de pământ, adică având rădăcini și foi la epoca la care temperatura este în creștere, se vor desvolta mult mai repede decât acele cari abia vor germina la aceasta epocă și numai de aci înainte vor începe să-și desvolte organele cari să utilizeze căldura și lumina.

Ingrijirea semănăturilor în timpul iernei.

de Ing. Agr. Vasilie Șoica

Iarna este anotimpul mort pentru agricultor. E timpul când se ocupă mai puțin și poate deloc de câmpurile și semănăturile sale. S'ar părea, că acum semănăturile nu mai au nevoie de munca și grija o mului, pentru că toate sunt în amorțire, până la desprăvărire, când natura din nou înverzește.

Nu e așa, căci de multe ori se întâmplă că semănăturile cer o oarecare grijă și în timpul acestui sezon și deci cer o oarecare măsură de ajutor din partea agricultorului.

E bine ca semănăturile de toamnă să fie făcute nici prea de vreme și nici prea târziu, ca tinerile plănute să intre bine dezvoltate și viguroase în iarnă. Astfel pot să reziste mai ușor și să iasă puternice în primăvară. Însă plantele tinere pot trece iarna bine, când peste semănături cade zăpadă. Zăpada le apără în contra gerului năpraznic. Zăpada apără pământul ca să nu înghețe prea adânc și deci să vatăme și plantele cari își au lăcașul în el. Zăpada apără plantele în contra viscolului și vânturilor vătămătoare.

Se întâmplă câte odată că zăpada prinde un strat de ghiață pe deasupra, peste semănături, prin care aerul nu poate pătrunde la tinerile plante.

În acest caz semănăturile suferă din cauza lipsei de aer. Plantele se sufocă.

Plantele au nevoie de aer în tot timpul vieții lor, deci și iarna, când s'ar părea că totul e amorțit. Fără aer, din care să ia bioxidul de carbon și oxigenul, plantele ar muri.

Plănuțele tinere ale semănăturilor, ca să poată trăi până în primăvară, iau aer prin stratul de zăpadă, atât timp cât nu sunt acoperite cu strat de ghiață, prin care nu poate pătrunde.

În iernile grele și lipsite de zăpadă plantele suferă din cauza gerului și multe pier.

Să vedem acum ce trebuie să facă agricultorul când peste semănături se află ghiață.

În acest caz, e bine ca peste locul semănăturii acoperit cu ghiață să plimbe o turmă de oi. Oile cu picioarele vor sparge ghiața de deasupra și astfel aerul va putea intra la tinerile plante ajutându-le respirația. Sau în loc de oi se poate face același lucru cu animale mari, cari slau la îndemână.

Sau poate sparge din loc în loc ghiața, formând porțiunile de intrare pentru aer.

Prin urmare, e bine ca agricultorul să mai viziteze din când în când câmpurile sale și în timpul iernei, venind în ajutorul lor și acum, dacă se cere.

Prețurile de pe piața Arad

Grâul se menține la	390—400 Lei per mm.
Porumbul nou	" 140—160 " " "
Orzul	" 200 " " "
Ovăzul	" 200 " " "

Agricultori!

Inscriveți-vă la Cursurile Agricole.

Lucrările gospodarului bun în luna Ianuarie.

Rubrică condusă de *Dr. Otto Seymann*, ing. agr.

1. *Lucrări în curte și în jurul casei.* În cazul când este zăpadă multă e bine să o curățim de lângă pereții casei și să o lopătam depe acoperișurile mai drepte să nu se strâmbe bârnele.

Pe timp de îngheț, pe drumul dintre grajduri și fântână vom așterne pae sau pleavă mare spre a evita ca vitele să alunece și să se vatame cu ocazia adăpatului.

Se recomandă a inspecta clăile de nutreț, sirele de pae, de tulei și prizmele cu sfecle și cartofi să nu fie descoperite de vânturi sau udate de apă pătrunsă, zăpada se va curăți din jurul clăilor.

În magazia de cereale sau podul casei se va lo pata toate semințele de cereale [și se va întoarce po rumbul din pățul (cotarcă), în deosebi știuleții incomplect copți. În acest scop se va alege o zi când aerul de afară este mai uscat decât aerul din magazie, căci altfel boabele uscate imbibă iarăși umezeală.

Întoarcerea trebuie să fie perfectă, adică boabele trebuiesc svârlite departe și înalt, iar când conțin prea mult praf se vor vântura.

2. *În privința grajdului* trebuie să ne îngrijim ca să aibă căldură potrivită, însă să fie zilnic aerisit. Vitele să fie bine hrânite și regulat curățite și cel puțin odată pe zi scoase, în deosebi cele tinere, la aer liber, ca să facă mișcare. Nutrețul e bine să fie variat, dar pe timpul repausului și a frigului mare le putem da nutreț calitativ mai slab, căci vitele acum îl consumă bucuros și pe acesta, numai să nu uităm sarea. Vitele se vor adăpa regulat însă nu cu apă prea rece. Mai ales vacile și iepele în gestație (în sarcină) de fătare vor fi ferite de răceală. Sfeclele și cartofii destinați hrânirii vitelor trebuiesc mai de vreme aduși în grajd ca aceștia să obțină temperatura grajdului, iar în cazul când hrana ar fi degerată trebuie să fie înmuiati în apă înainte hrânirii.

Sub animalele tinere avem să așternem adeseori și din belșug ca ele să aibă totdeauna așternut uscat. La adăpat să avem grijă ca oile fătătoare să nu fie strâmtorate căci ar putea să avorteze (stârpească).

Dacă dela păsările de curte dorim ouă de iarnă trebuie să ne îngrijim de coteț coruspunzător, luminos, curat, bine aerisit, perfect uscat și fără curent. Trebuie să le dăm hrană variată, jumătate boabe în așternut, jumătate uruială uscată și apă bună de beat. E bine să controlăm producția ouătoarelor cel puțin iarna prin cuibare capcane și să întrebuițăm pentru prăsilă numai pasări alese, din familii bune ouătoare, provenite dintr-o rasă perfecționată.

Se recomandă a pune peste noapte pe ușile coșului snopi de pae sau tulei, iar de două ori pe zi

să turnăm apă ferbinte în adăpătorii pasărilor spre a opri înghețarea apei.

La ger cumplit să le ținem în coteț și să așezăm șindriile (șipci) găurite pe apă, să nu înghețe barbiile și creștele lor, ceiace e dăunător pentru fecunditate.

La stupi. Liniștea albinelor să nu fie conturbată de nimic, știubeli ce ierneză afară îi ferim de ciocăniturile pasărilor, de lovitura animalelor și în deosebi de atacul șoarecilor. În caz de viscol mare e bine să inspectăm urdinișul stupilor ca să constatăm dacă nu cumva este astupat cu zăpadă înghețată și în cazul aceasta vom curăți urdinișul spre a împiedeca năbușirea albinelor. Acum e timpul când stuparul îndemnat ec își construiește singur coșnițele și ramele, uneltele necesare.

Nu uitați să hrăniți pe timpul gerului și zăpezii mare pasările (muncitorul gratuit al agriculturii) folositoare în agricultură.

În luna aceasta vom examina mașinile și uneltele noastre, vom complecta și repara cele stricate, vom cârpi sacii și ponevile, vom face toporiști și coade pentru sape, hârlețe, greble.

Dacă avem crengi sau lemne detăiet, acum vom executa aceasta și nu primăvara.

3. *La câmp, fânețe, pășuni.* Dacă vremea e potrivită adică drumurile sunt practicabile se va căra gunoi, lemne, nisip sau pământ. Dacă pământul este desghețat pe fânețe și pășune vom stărpi tufele, vom netezi mușuroaiele de cârtițe și furnici și le vom îngrașa cu orice fel de gunoi de care dispunem.

4. *În grădina de zarzavaturi și în livezile de pomi.* În timp prielnic se va desfunda pământul, se va căra bălegarul și se vor pregăti răsadnițele. Zarzavaturile ce ierneză în liber, de pildă salata — dacă nu e zăpadă se va acoperi cu pae, frunze sau crengi de brad, iar când se menține timpul mai moderat, aceste straturi trebuiesc îndepărtate, căci altfel plantele putrezesc.

Pomii înfășurați cu nule contra epurilor le vom inspecta dacă sunt neatinse, de altfel le vom complecta deoarece iepurii pot cauza mari stricăciuni.

Nu uitați că ungerea cu slănină este un mijloc bun contra rozăturii iepurilor.

În timp favorabil să culegem omizile depe pomi și să săpăm gropi pentru plantațiunile de primăvară. Pomii uscați și cei bolnavi trebuiesc scoși.

Toate comenzile necesare pentru procurarea de pomi, de altoi de ochiuri și de unelte, trebuiesc efectuate acum.

5. *În vie și piviță.* Dacă nu ne împiedecă ge-

rul mare eventual putem să desfundăm via, putem căra gunoii, precum putem face pari.

Vinurile noi și cele vechi trebuie să fie pritocite tot la 2. săptămâni. așa ca vasele să fie totdeauna pline și prin aceasta să ferim vinurile să se strice. În cazul când nu s-a făcut prima pritocire a vinului nou, atunci trebuie să o facem aceasta într-o zi frumoasă. Vasele goale în fiecare lună odată le tratăm cu puciosă și le curățim de mușgaiul ce s-a format eventual de dinafară chiar așa cum le curățim pe cele pline. Prin

gustare din când în când vom controla dezvoltarea vinurilor ca să le putem drege în caz de nevoie. În fine trebuie să ne îngrijim ca pivnița să fie ferită pe timpul frigului mare, de aceea vom astupa fereștile; însă pe timp lin le vom destupa și vom aerisi toată pivnița.

În fine plugarul luminat nu va sta degeaba ci va pregăti din vreme totfelul de lucruri de care are nevoie, astfel ca primăvara când este mult de lucru să aibă totul pregătit mai dinainte.

Propuneri pentru îndrumarea creșterii cailor.

de Ing. Agr. Insp. N. Popescu.

În urma constatărilor făcute în ceea ce privește activitatea Comisiei de expertiză de plasă, cu ocazia clasificării animalelor de producție, Camera de Agricultură a Județului Arad începând din anul 1930 a introdus o nouă metodă de contrabalansarea muncii prea de bună credință a acestor formațiuni legale ce constau din primpretor, medic veterinar și un delegat al crescătorilor din plasă.

Metoda nouă constă că: în urma hotărârei Consiliului de Administrație s'a format o Comisie Centrală de examinare compusă din:

- a) Un delegat al Camerei
- b) Primmedic veterinar județean
- c) Directorul Camerei
- d) Delegatul Prefecturii și
- e) Med. vet. de plasă
- f) Membrul Camerei din plasă.

care în luna Martie a fiecărui an a făcut o nouă și riguroasă examinare a tuturor reproducătorilor, fie cu sau fără autorizație din partea Comisiei de plasă, întrucât în baza hotărârei luate de Direcțiune: comunelor sau posesorilor nu li s'au dat ajutoare pentru înlesnirea procurării reproducătorilor decât numai în cazul când cumpărarea se face din exemplarele aprobate și de Comisia ei proprie, marcate și trecute în registrele de evidență și limitându-lise deodată — tot la aprecierea Comisiei Camerei — și prețul ce crescătorul poate obține în caz de vânzare.

Prin metoda aplicată am ajuns — buna oară la bovine — ca Comisiunile de plasă se examineze mai cu precauție animalele, și să elibereze mai cu rigoare certificatele, constatându-se prin aceasta o îndreptare îmbucurătoare.

Cât privește îndreptarea stării acestora la cabaline, merge mai cu anevoie, fiindcă zădărnica este toată truda depusă de către Stat, prin depozitele de armăsari și, vor rămâne iluzorii ori ce năzuințe ale Camerelor de Agricultură, până ce Comisia de Expertiză de plasă va avea dreptul să dea certificate de autorizație particularilor, pentru animalele masculine reproducătoare ce le au, ca în baza autorizației, să-și formeze cu drept legal o stațiune particulară în care pentru

anumite taxe, montează iepele sătenilor din comună și regiune.

A-l invita pe un asfel de proprietar ca să-și prezinte armăsarul său înaintea Comisiei Camerei este cu deadreptul glumă, fiindcă adăpostit sub dreptul ce are prin lege, în urma certificatului primit, nici nărușpunde la invitarea noastră

Aici zace crima adevărată ce zădărnicește orice tendințe din partea factorilor chemați cu privire la dezvoltarea creșterii calului.

Am văzut în decursul activității mele, ca făcând parte din Comisia Centrală a Camerei: armăsari produși din încrucișări de cal comun cu sânge rece, am văzut armăsari cu exterior defectuos vizibil și laicului chiar și în tine, am văzut armăsari cu defecte ereditare, cari în urma că proprietarul dispunea de certificatul de autorizație, îl folosea în tihnă și fără nici un deranj pentru monta publică.

Multe comune sunt cari deși au stațiune de montă cu armăsarii Statului, iepele crescătorilor din sat se montează cu reproducătorul autorizat al particularului, perzându-se astfel orice năzuințe și orice jertfă adusă.

În toamna anului 1933 Consiliul de Administrație al Camerei noastre la propunerea subsemnatului, a aprobat să fie constituită așa zisa: Comisia Centrală de experți, care are misiunea să examineze, afară de reproducătorii apți cabalini și tineretul de armăsari, începând de la vârsta de 18 luni în sus. Scopul acestei Comisii este: prima oară să-și dea avizul ei asupra materialului, a doua oară, să-și dea avizul asupra tineretului, informând crescătorul dacă mânzul prezentat este sau nu corespunzător cerințelor și întrucât se merită să se mai cheltuiască cu întreținerea lui.

Comisia s'a constituit și a activat în decursul toamnei a. c. în trei centre ale județului, anume în Chișineu-Criș, Arad și Pecica unde și-a dat avizul ei favorabil sau nefavorabil, cercetând minuțios fiecare exemplar ce i-a fost adus înainte. La fiecare caz dat și-a spus părerea, dacă armăsarul-mânz merită sau nu să fie întreținut și crescut mai departe și, dacă armăsarul în vârstă deși cu certificatul Comisiei de exper-

tiză, corespunde sau nu, ca să fie folosit pentru prăsilă. Armăsarii necorespunzători au fost propuși pentru castrare.

Verdictul Comisiei a fost spus în fiecare caz aparte, dar se pune acum întrebarea, dacă este executorie hotărârea adusă. În conformitate cu litera legii nu este și astfel acela care s'a reîntors la vatră cu armăsarul său deși neaprobat de Comisia de experți însă cu autorizația Comisiei de plasă își continuă munca sa distrugătoare, montând cu animalul său de calitate inferioară, cu defecte, etc.

Că ce importanță au acești armăsari autorizați fără avizul Comisiei de experți reese din datele următoare. Avem în județ 101 armăsari ai Statului în 45 stațiuni și avem 57 armăsari autorizați în 57 stațiuni. Acestea din urmă se înțelege în baza certificatului de autorizare primit în cea mai mare parte numai dela Comisia de expertiză de plasă.

Se cheltuiesc bani foarte mulți pentru progresarea creșterii calului, dar ce folos dacă toată munca și sacrificiul se zădărnicește prin materialul defectuos, ajuns în folosință prin împrejurările amintite.

Chiar repartizarea dela Depozite a armăsarilor lasă mult de dorit, întrucât în una și aceeași comună azi s'a adus Nonius Mare mâine Nonius Mic — ce linie nu interesează — urmează apoi Arab, Lipitaner, Englez sau ce se mai află în depozit.

Pentru a evita în viitor neajunsurile acestea și pentru a înlătura crimele descrise, fac următoarea propunere:

Să se retragă Comisiei de plasă dreptul de a elibera certificate de autorizare pentru armăsari și anume din motivele următoare:

a) Fiindcă îi lipsesc în multe cazuri cunoștințele de specialitate decât să poată evita greșelile chiar cardinale la aprecierea armăsarilor.

b) Fiindcă crescătorii din plasă, cari prezintă armăsari înaintea Comisiei ușor pot avea legături de influență asupra rezultatului de clasificare, prin prietenii, fie politice sau particulare cu membrii etc.

c) Fiindcă în privința creșterii calului, nu se pot forma bisericiuțe cari activează după orizonturi restrânse ci trebuie să se muncească după planuri înjghebate cu chibzuială, în strânsă legătură cu Ministerul, cu Depozitul de armăsari și cu Județul, prin Camera de Agricultură, pentru ca acțiunea să i-se dea o îndrumare într'adevăr sănătoasă după cerințele timpului, întrucât calul este doar cel mai gingaș și nobil animal al agriculturii.

Planul pentru repartizarea armăsarilor din Depozitele Statului și admiterea armăsarilor particulari, precum și eliberarea certificatelor de autorizare să fie încredințate Comisiei Centrale de experți a Came-

rei de Agricultură, care la rândul ei va examina toți armăsarii dela vârsta de 18 luni în sus, în trei-patru centre ale județului și anume odată toamna și odată primăvara.

Tineretul aflat bun va fi premiat de încurajare, armăsarii apți — dela 3 ani în sus — vor primi certificatele de montă și vor fi recomandați comunelor și posesorilor spre cumpărare cu sprijinul bănesc din partea Camerei în așa fel, ca atât cumpărătorul cât și vânzătorul să-și afle socoteala.

Proprietarilor cari au armăsari neapți, fie mânăz sau în vârsta prescrisă pentru montă vor fi sfătuiți sau mai bine zis, vor fi forțați ca în termen de 30 zile să-și castreze animalul. În caz de contravine măsurilor, să i-se aplice o pedeapsă riguroasă.

Eliminând astfel, începând dela vârsta de 1½ an animalele necorespunzătoare pentru reproducție, va dispărea materialul defectuos și prin punerea la punct a acțiunii de interesul creșterii cabalinelor, în curând se vor putea observa rezultatele binefăcătoare și de mare folos din toate punctele de vedere.

Comisia de experți a Camerei să fie compusă pentru jud. Arad) pe 3 ani din următorii membri:

1. Directorul Depozitului de Armăsari, Parța.
2. Comandanul Depozitului de Remontă.
3. Crescător mare din județ, om recunoscut ca specialist.
4. Crescător mic din județ idem recunoscut ca factor de valoare în privința creșterii calului.
5. Primmedicul veterinar județean.
6. Secretarul Camerei.

Printr-o Comisie astfel compusă se va putea îndrepta creșterea calului, decăzută peste întreaga țară.

Comisia va examina și materialul feminin, și va impune noi dispozițiuni și în privința montei etc. — manuate fiind agendele ei de activitate cu cea mai mare strictețe, cu imparțialitate și cu rigoare, fără de a se lua în considerare legăturile personale de atâtea feluri, în cele mai dese cazuri foarte pretentive față de decizia ce urmează a fi rostită la cazul dat.

Ca să fiu bine înțeles; toate chestiunile ce stau în legătură cu creșterea calului, să fie puse la punct de către această Comisiune, fiindcă numai prin directive date de oameni cu pricepere și simț, cari lucrează după un plan bine stabilit pe întreaga regiune, pot servi scopul pentru refacerea creșterii cabalinelor, care în felul ei cum se prezintă azi este numai un conglomerat de încrucișări fără scop și fără țintă.

Un memoriu detaliat cu expunerea motivelor se va înainta Ministerului în urma însărcinării primite de Consiliul de Administrație al Camerei.

Adresa Ministerului trimisă Serviciul
Agricol Arad.

Domnule Director,

Suntem sesizați de către Ministerul Muncii, Sănătății și Ocrotirilor sociale că, la verificarea făcută muncitorilor fără lucru din orașele mai importante din țară, comitetele însărcinate cu aceasta verificare au constatat că o bună parte dintre solicitanții de ajutoare sunt elemente dela sate cari, probabil, au din satele lor posibilități de trai.

Această situațiune produce neajunsuri celui Minister în opera de ajutorare a muncitorilor lipsiți de lucru și este de natură a turbura atmosfera generală de ordine și liniște ce trebuiesc să domnească în cen-

trele mari populate, unde din cauza crizei din industrie și comerț nici muncitorii calificați nu găsesc de lucru.

Făță de această stare de lucruri, Vă invităm să luați măsuri ca prin organele în subordine și prin comitetele agricole comunale, să li se explice acelora dintre săteni, cari iau drumul spre orașe, răul mare ce și-l fac singuri, părăsind viața rurală în actuala criză de lucru în târguri și că pentru dânsii e mult mai bine să rămână în satele lor, unde și găsesc mai ușor posibilitatea unui trai liniștit și mulțumitor.

Vă rugăm, în acelaș timp, să comunicați măsurile ce le-ați luat, în aceasta chestiune atât de importantă, pentru buna alcătuire a zidirii statului nostru.

p. Ministrul
Agric. și Domeniilor
ss. *Indescifrabil*.

p. Directorul Agriculturii
ss. *Indescifrabil*.

Ce trebuie făcut pentru ca găinele să ouă și iarna.

De Dr. O. Seymann, ing. agr.

Este deobște cunoscut, că iarna ouăle sunt mai scumpe, căci, — fiind mai rare, — producătorii obțin prețuri mai bune. Este deci interesul propriu a fiecărui crescător ca găinele sale să depună iarna cât mai multe ouă.

Luând ca bază o producție anuală de 130 buc. ouă, producătorul atunci ar avea mare câștig dacă cel puțin 40 de ouă se depun în timpul dela 1 Nov. până la 1 Martie, când ouăle sunt mai căutate, iar celelalte după 1 Martie, când prețul ouălor este mai mic. Ouăle de iarnă dau câștigul, iar prețul celorlalte ouă acoperă hrana, munca și dobânda capitalului investit.

Însă producția ouălor iarna nu este așa de ușoară cum își închipuie mulți, deoarece în parte depinde de mersul timpului, în cea mai mare parte de trei condiții și anume:

1. De cotețul corespunzător,
2. De hrănirea rațională.
3. De proveniența (familia) ouătoarelor.

Să începem cu cotețul. Scopul cotețului este de a feri găinele de intemperii, (vijelie, ploaie, zăpadă), de animale vătămătoare și a le preveni de boli.

Alt coteț trebuie în țările de Sud, unde nici iarna nu se scoboară temperatura sub punctul de îngheț, alt coteț în Anglia sau Olanda, cu clima lor moderată și alt coteț la noi, unde vara avem călduri mari peste 30° Celsius, iar iarna geruri cu 30° C. sub zero, deci cotețe făcute din scânduri de un zoll (26 mm.) groșime sub clima noastră nu sunt potrivite. Avem să dăm posibilitate găinilor cași iarna să producă regulat ouă.

Nu e nevoie de coteț cald. Găinele cer un coteț în care sunt scutite de frigul mare. Dacă îl facem din scânduri, trebuie să-l batem cu trestie și să-l dăm o tencuială de pământ prin care putem obține un perete de 5-6 cm, grosime, ceea ce va fi eflin și bun izolator.

Ar corespunde bine și un zid din cărămidă arsă, dar este bun și *mai eflin* cotețul făcut din pământ bătut sau din cherpic. (cărămidă nearsă). Cotețul din pământ, iarna nu se răcește prea tare, iar vara este răcoros. Fața cotețului trebuie așezată pe partea sudică și prevăzută cu ferești mari și joase, cari permit să între soarele în toate părțile cotețului.

Razele soarelui omoară germentii bolilor, asigurând astfel sănătatea și producția ouălor și iarna. Unde pătrunde soarele și este lumină, nu e loc să se ascundă nici insectele nici pasările bolnave.

Soarele și lumina sunt cele 2 cerințe a unui coteț bun. Când e zăpadă mare și ger mare atunci — dacă avem coteț bun — nu e nevoie să lăsăm găinele afară, ci le dăm hrana înăuntrul cotețului în așternut, pentru ca să facă mișcare. În gospodăriile noastre la țară iarna pe timp cu zăpadă și ploaie, pasările se strâng într-un colț a curții stau fără mișcare și ocolesc cotețul lor — dacă au — căci în murdărie și întunec nu se simt bine. Cum să așteptăm atunci ouă dela aceste pasări? — În astfel de gospodării cum să fie producția de ouă de iarnă?

Dar știm bine, că oul este rezultatul muncii muș-

chiilor și se produce din belșug de sânge în urma hrănirii sănătoase. Stând adormite fără mișcare, pasărilor n-au poftă de mâncare, nu mistue bine, deci nu putem pretinde ouă dela ele. Dacă cerem producția, trebuie să le dăm coteț bun, numai așa vom avea ouă de iarnă și astfel prin ele câștig. Se recomandă în lunile de iarnă să punem o perdea din pae sau papură înaintea leașurilor de dormit numai peste noapte, pe care dimineața vom trage-o în sus. Această perdea le ferește de aerul geros și le asigură un loc mic mai ferit.

Este greșită credința aceia veche, după care pot sările pe timp friguros ar avea lipsă de coteț încălzit pentru că ele pot oua și iarna. De asta nu e nevoie. Pasărilor de producție mare nu sunt plante de seră, cari au lipsă de căldură artificială, ci organisme sănătoase, cari suportă fără pagubă temperaturi joase — până la 35° sub punctul de îngheț — numai cotețul lor să fie luminos, curat, bine aerisit, perfect uscat și fără curent.

Hrănirea rațională. Hrăna pasărilor trebuie să fie pe de o parte cât se poate de eficientă pe de alta parte trebuie să corespundă scopului urmărit: adică pasărilor să fie sănătoase, să rămână în putere și să producă cantitatea maximă de ouă. Oul este alcătuit din mai multe feluri de substanțe, prin urmare cerințele ouătoarelor nu pot fi satisfăcute prin hrana unilaterală (de un singur fel) de pildă numai prin boabe de cereale, căci aceste nu conțin toate materiile hrănitoare de cari ele au nevoie. Varul sau materiile albuminoide nu pot fi înlocuite prin porumb.

Pasărilor au lipsă de hrană în boabe și de așa numită *pastă uscată* (uruială compusă din cereale minerale etc.)

Suprafața întreagă a cotețului se va acoperi până la circa 30 cm. paie, pleavă mare, frunze uscate sau cu alt așternut eficient și în acest așternut se va pune seara — când s-au culcat deja pasărilor, înainte de ce am închis cotețul — amestecul de boabe compus din porumb, ovăs și orz. Pentru fiecare ouătoare socotim 50—60 grame de boabe de pildă pentru 20 1,2 kgr capete. Dimineața pasărilor vor căuta după boabele puse de seara, în mod favorabil, vor face mișcare, așa că până ce le lăsăm afară deja au ciugulit tot din așternut. Pasărilor trebuie neapărat să facă mișcare, de aceia le punem boabele în așternut să umble, să scormonească. Să nu uităm că *oul este rezultatul muncii a mușchilor, a schimbării substanțelor corpului*. În cazul când le ținem pe loc întunecos, unde nu pot vedea boabele din așternut și unde nu e loc în coteț pentru scormonire, căci acesta (săptămâni întregi nefiind curățit) este plin de gunoi (găina!), atunci acolo pasărilor cască, stau înghesuite cu ochii închiși, nu au ocazie pentru mișcare. Acolo nu vor fi ouă. În aceste gospodării animalele sunt palide, se vor năpârli încontinuu și vor consuma puțin, chiar și un neprice-

pător va putea constata că nu sunt animale de producție, cu atât mai puțin ouătoare de iarnă.

Deoarece ouătoarea bună are creasta și fața de culoare roșie vie, ochiul și mișcarea ei este viguroasă, în permanență se mișcă, caută, scormonește și mănâncă, căci producția de ouă cere, ca ea să mănânce bine.

Atară de boabe găinele au la dispoziție așa numită *pastă uscată*, un amestec care trebuie să conțină toate substanțele hrănitoare, pe cari — dacă ar avea pășune liberă — le-ar găsi singură. Având în vedere că într'un articol scurt nu se pot descrie toate metodele de hrănire acum voi da numai *Amestecul „Cornel”* care este folosit cu rezultate bune de mulți crescători. *Pasta „Cornel”* este compusă din:

- 100 părți uruială de porumb galben
- 100 „ „ „ ovăs sănătos
- 100 „ lărașe de grâu
- 100 „ făină roșie de grâu (No. 5).
- 100 „ brânză de vacă perfect uscată
- 10 „ adică 2 procente făină de oase
- 10 „ „ 2 „ praf de cretă
- 10 „ adică 2 procente cărbuni de lemn
- 2½ „ „ jumătate procent sare de bucătărie.

Toate acestea se macină la fel, nu e permis ca uruiala să fie mai grosolană sau mai fină decât lărașele și făina roșie, căci altfel găinele aleg în primul rând uruiala mai grosolană. Cărbunii se pot da și separat sub formă de boabe mărunte ca grăul.

Să nu uităm: nu e permis ca ouătoarele să primească cartofi fierți. Găina nu e porc, care e ținută pentru îngrășare. De cartofi găina se îngrășă, dar nu va oua, căci aceștia nu conțin materiale, de cari s-ar folosi pentru producția de ouă.

De sine înțeles că pasărilor totdeauna trebuie să aibă la dispoziție apă curată și proaspătă. Mai ales după hrana uscată vedem oă găinele cercetează foarte mult adăpătorul. Vara îl ținem atară la umbră, iarna însă înăuntru în coteț. Atât hrănitul cu pasta uscată cât și adăpătorul cu apa de beut trebuie să-l așezăm la o înălțime de 50—60 cm. pe măsuțe simple, făcute din scânduri uzate, în așa fel, ca găinele să poată umbla și scormoni sub ele.

Iarna în trigul mare — ori cât de bun să fie de altfel cotețul — apa ușor poate să înghețe în adăpător, de aceia se recomandă ca apa de beut să fie de 3 ori schimbată pe zi, iar seara se golește apa din el să nu înghețe peste noapte. La amiază le dăm apă caldă. Când e ger cumplit e bine să așezăm un felinar simplu sub adăpător pe care fiecare și-l poate construi singur, mai eficient dintr'o olcuță arzând în oleu de dovleci sau floarea soarelui, iar deasupra punem un fitil ce plutește pe un dop uzat. La producția ouălor de iarnă trebuie să ne îngrijim de verdețuri strict necesare. Cine poate, e bine să cultive varza de vile sau chel de vile, pe care o agățăm în coteț prin sârmă

la 40—50 cm. înălțime, constrângând astfel ouătoarele să facă mișcare dacă vor să ciugulească din ea. În loc de varză putem da sfeclă de nutreț sau alte verdețuri.

Iarna ouătoarele neavând pășune este absolută nevoie să dăm păsărilor noastre și hrană verde, de care trebuie să ne îngrijim la timp.

Familia ouătoarelor. Dar putem avea coteț corespunzător și putem hrăni în mod rațional găinele, totuși nu vom avea ouă multe iarna, decât dacă ouătoarele sunt din rase perfecționate și se trag din familii bune de ouat. Nu frumusețea plăcută, ci capacitatea de producție este importantă. Trebuie să cunoaștem câte ouă au făcut iarna părănii și buncii găinelor noastre, căci numai dela găini bune ouătoare putem aștepta urmași cari vor oua mult iarna. Ereditatea, adică legile cum transmit animalele însușirile lor la

urmași, nu le putem aci expune. Din punct de vedere practic Vă sfătuiesc să sporii numai acele găini cari în lunile de iarnă până la 1 Martie, adică în Nov. Dec. Ian. și Februarie au ouat cel puțin 40 ouă. La fel sfătuim ca și exploatarea avicole adică agricultorii, cari țin găini pentru ouă să rețină numai acele găini, cari îndeplinesc această condiție, căci aceste ouătoare și vara vor satisface așteptărilor în privința ouatului. Plecând cu găini bune, ouătoare de iarnă și alegând în mod conștiincios numai cele bune, hrănindu-le rațional în cotețele corepunzătoare, vom vedea că creșterea păsărilor va fi o ramură rentabilă pentru agricultori, însă dacă va lipsi numai una din aceste condiții munca noastră va fi zadarnică și fără succes. Fiecare meșterug cere anumite cunoștințe, așa și exploatarea ouătoarelor în praxă numai atunci va fi cu câștig dacă știm cum să lucrăm.

Aviz referitor la grâu de primăvară.

Având în vedere, că din partea multor agricultori cari n'au putut semăna suprafața obicinuită cu grâu de toamnă, cere dela Camera să fie aprovizionată cu semănță de primăvară.

Prin prezenta li-se face cunoscut ca să nu aștepte căci Camera nu va distribui aceasta semănță din următoarele motive:

1. În interesul general al agricultorilor din județ nu este de dorit să mărim suprafețele cu grâu de primăvară.

2. Cultivând și grâu de primăvară la mulți plugari, cari n'au magazii speciale, prin ciur, saci și manipulare la un loc grâul de primăvară se va amesteca cu cel de toamnă făcând astfel imposibil să obținem marfă standardizată și prețuri mai bune.

Se vor ivi reclamații neplăcute și se va pierde numele bun al seminței, se va nimici munca asiduă a multor ani.

3. Cultura grâului de primăvară sub clima noastră nu este sigură. Când am avea desprimăvărarea ceva mai târziu nu l putem semăna.

4. Grâul de primăvară cere pământ pregătit de toamnă și trebuie semănat foarte de timpuriu în a doua parte a lunii Februarie.

Pământurile noastre de multe ori nu se svântă decât în Martie, Aprilie când ne-am întârziat deja cu însemnătarea grâului.

5. Semănța bună de grâu de primăvară este relativ prea scumpă căci disponibil este puțin.

6. Fâina adică pâinea din grâu de primăvară este inferioară față de pâinea din cel de toamnă din care cauză recolta numai cu greu se poate valorifica. În urma celor expuse mai sus Camera de Agricultură nu recomandă și nu va încuraja cultura grâului de

primăvară, deci sfătuiește agricultorii nici să nu ceară sămânță de grâu de primăvară.

Lanurile rămase goale să fie semănate cu alte plante.

Către toate Primăriile comunale și posesoratele Urbariale din întreg județul.

Camera Vă aduce la cunoștință că în luna Martie va aranja obicinuitele ei larguri pentru animale de reproducție.

Pentru ca comunele și posesoratele să se poată bucura de sprijinul bănesc al Camerei la cumpărările ce vor face la aceste larguri este necesar ca până la 15 Februarie a. c. să înainteze cererea înzestrată cu actele uzuale, adică să fie atașat la cerere procesul verbal, în care Comitetul a adus hotărârea să se solicite ajutorul Camerei pentru cumpărarea reproducătorilor de care au nevoie.

Cereri sosite după acest termen, vor fi luate în considerare pe măsură ce se va mai ajunge din fondul ce vom avea disponibil în aceasta privință.

Direcțiunea.

Agricultori.

Camera de Agricultură a procurat medicamente pentru combaterea galbezei la oi și vite.

Dacă se întâmplă că aveți oi bolnave în turmă înscrieți-vă pe listă la primărie pentru comanda cantității de care aveți nevoie.

Prețul unei doze pentru o oaie va fi foarte redus, adică maximum 6— Lei (Șase) plătit la înscriere.

Se poate ridica și personal din biroul Camerei, Marți și Vineri între orele de birou, ușa 32.

PAGINA STUPARULUI

Înșușirile individuale ale stupilor.

Pentru ajungerea scopului de-a ridica apicultura modernă la nivelul altor țări, este necesar și practic de-a observa însușirile individuale a diferitelor familii de stup.

Observările acestea practicându-le an de an, cu timpul ni se prefac în sânge, încât involuntar cunoaștem individualitatea diferiților stupi, întocmai ca învățătorul a celor 50—60 elevi de sub conducerea lui.

Cunoașterea obiceiurilor, năravurilor, sau mai corect, însușirile individuale a stupilor, este un lucru important în apicultura modernă, pentru că ne pune în situația de-a ne feri de manipulări și operațiuni zadarnice, mai bine zicând, suntem în curat cu aceia, că la cutare ori cutare stup ce lucrări trebuie să săvârșim pentru ajungerea rezultatului dorit către care voim a-i direcționa activitatea.

Fiind stăpâni pe însușirile individuale a stupilor, nici o dată nu vom orbeca. Diferința acestor însușiri individuale a stupilor, adesea sunt izbitoare. Astfel:

1. La repaosul de iarnă.

Dacă peste iarnă cercetăm zilnic stupii, punând urechea la urdiniș, observăm că unii, fără nici-un zumbăt, par'că ar fi fără viață, odihnesc, alții au zumbăt lin, ușor, îndestulitor, până când alții au un zumbăt mai pronunțat, mai tare, mai neliniștit.

Unii stupi, la temperatură de $+8-6^{\circ}\text{C}$. și adesea și la temperatură mai joasă să desfac din ciorchin și să respiră pe faguri.

Unii stupi numai în luna Martie încep creșterea puetului, la alții găsim puet proaspăt în Februarie și Ianuarie, ba unii nici nu întrerup puetul din toamnă până la deschiderea vegetației, — natural — în cerc restrâns.

Puțerea aceasta diferită a stupilor nu se poate explica și atribui altei împrejurări, decât însușirilor individuale a stupilor. Da, pentru că noi știm, că coșnițele sunt egal de călduroase, nutremânt au din abundență, temperatura din afară îi atinge într-o formă pe toți, aerul nu le lipsește și totuși atâta diferență.

2. La zborul de curățire.

Zborul de curățire după cum știm îl fac albinele pentru a-și ușura intestinale de rămășițele grămădite peste iarnă. Lucru natural, că de aceasta curățire toate familiile au lipsă în aceiași măsură și totuși, câte diferențe, și câte excepțiuni poate observa și constata apicultorul înțelept.

Unele familii chiar și peste iarnă, dacă zilele sunt priincioase, fac zborul de curățire, altele nu se mișcă absolut din ciorchinul de iarnă, nici chiar primăvara la $+9-10^{\circ}\text{C}$., ca să se curețe, numai după 6—7 zile de aceeași temperatură, pe când altele cară apă, polen, curăță coșnița, îngroapă morții etc.

Să întâmplă adeseori, că după 6—7 zile priincioase pentru curățire să urmeze 2—3 săptămâni cu ploi, vânturi, zăpezi și astfel acele familii, cari nu s'au curățit în timpul priincios, sunt silite a sta la închisoare și acestea săptămâni.

Pe lângă toată această închisoare lungă, când facem vizita generală și parțială în Primăvară, nu observăm că din aceasta întârziere a curățirii, familiile

să fi rămas îndărăpt, ori această întârziere să aibă vre-o înrăurire defectuoasă asupra dezvoltării și prosperării lor în viitor.

E un lucru zadarnic deci a ne amesteca în viața naturală a albinelor în unele cazuri, cum este și aceea de-a stipula stupii la curățire. Sunt apoi familii îndărătnice, pe cari nu le putem sili la zborul de curățire. Silindu-le la zbor prin ciocnire, prin suflare în urdiniș, prin stropirea cu miere caldă amestecată cu apă, ne succede a scoate albinele până la urdiniș dar nu cu gândul de-a să curăți ci pentru a ataca pe tulburătorul liniștei lor. Peste puțin timp, albinele conturbate să adună din nou în ciorchinul lor de iarnă, fără a avea habar de intenția noastră ca să se curețe și pe lângă toate acestea, acești stupi vor eși ca cei mai buni în recoltă și adesea și în roi.

Aplicația stupilor spre diaree nu atârână totdeauna dela iarnă lungă, pentru că atunci toți stupii egali ar cădea în acest morb. Praxa însă ne arată, că numai unii stupi sunt aplicați spre aceasta boală și ce e mai interesant, că tocmai aceia, cari sunt neliniștiți și cari fac zborul de curățire de timpuriu și, nu aceia, cari stau liniștiți și întârzie cu zborul de curățire.

Cauza scursoarei este umezeala și deasa conturbare de peste iarnă. Stupii, cari sunt aproape de pământ, lângă vre-un părete umed, sau cu fața către meazănoapte mai totdeauna cad în diaree, unii mai tare alții mai puțin, până când aceia, cari sunt așezați mai sus cu fața către răsărit ori miazăzi sunt mai totdeauna scutiți. La coșnițele cu urdinișul sus încă nu se observe scursoarea, fiindcă vaporii, cari ar produce umezeala din coșniță, să departă cu înlesnire și astfel albinele ierneză în aier curat și uscat, condiția primordială a bunului iernat. De altcun, diareea să ivește la mulți stupi cu finea iernei în măsură mai mică, care însă, nu trebuie să ne supere, pentru că după două-trei zboruri înceată și dispăre ca și când nu ar fi fost. (din Stuparul Român, Deva).

Societatea Apicolă „Arădana” Arad urează membrilor ei „AN NOU FERICIT” dorindu-le ca anul ce vine să le aducă o recoltă mai bună, decât a anului acestuia.

Societatea noastră, care a grupat în jurul ei, în câteva luni dela înființare 212 membri, face apel către toți stuparii din județ, să facă o cât mai mare propagandă între apicultorii sau amatorii de albinărit din comunele lor și jur ca să se înscrie în număr cât mai mare în Societatea noastră, căci numai unindu-ne putem face posibilă valorificarea produselor și progresul albinăritului rațional.

Explicați-le, că Societatea urmărește numai binele și ajutorarea stuparilor și că funcționează sub patronajul, controlul și sprijinul direct al Camerei de Agricultură a județului Arad.

Președinte :

(ss) N. Popescu

Ing. Agr. Inspector

Secretar :

(ss) Gh. Saloș

conferențiar apicol